

landet, ellers var det jo ikke landbrug. De ligger jo ikke inde i byen. Så det er da et underligt spørgsmål. Det er jo det, der ligger i hele planlægningen af det her.

Og det andet spørgsmål: Det, som fru Pernille Blach Hansen foreslår, er jo det, som Socialdemokratiet altid foreslår, når der skal laves nogle ting. Enten skal der bruges en masse penge, eller også skal der en masse bureaukrati til, eller også er det begge dele. Det er jo faktisk det, der er tilfældet her; det er bureaukrati ved reguleringen, og det er penge ud af lommen. De to ting giver ikke mest miljø for pengene – det var det, jeg sagde i min ordførertale – for det giver faktisk det modsatte, nemlig mere bureaukrati for pengene.

Derfor er vi selvfølgelig ikke med på dét.

Kl. 19.30

Formanden:

Fru Pernille Blach Hansen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Vesselbo har desværre helt misforstået effekten. Han må have læst et andet forslag. Det her forslag vil give bedre beskyttelse af drikkevand, bedre natur og flere hensyn til naboerne.

Men hr. Vesselbo kender åbenbart ikke helt planlovshistorien, for det, det handler om her, er f.eks. også, at vi vil fratage landbruget mulighed for bare at opføre nybyggeri, som erhvervsmaessigt er nødvendigt for den pågældende bedrift. En sådan ret har andre erhverv faktisk ikke. Det var alene det, jeg bad hr. Vesselbo forholde sig til.

Men jeg ville gerne høre: Er Venstre ikke enig i, at der er brug for strammere miljøkrav til landbruget, især de steder, hvor der er godt drikkevand, sårbar natur og nogle nabohensyn, man er nødt til at tage væsentlig mere alvorligt, end man har gjort hidtil?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

De ting, som fru Pernille Blach Hansen spørger om her, er jo dem, vi er i gang med, men bare ikke på den måde, som fru Pernille Blach Hansen foreslår det i det beslutningsforslag, der ligger. For det beslutningsforslag, der ligger her, vil koste omkring 0,5 mia. kr. i omkostninger, og det er jo mærkeligt at skulle bruge 0,5 mia. kr. på noget, vi godt ved i forvejen, nemlig at det er

kvælstof og fosfor, som er problemerne. Det er netop det, vi tager fat i i Vandmiljøplan III, og som vi har taget fat i i Vandmiljøplan II. Så det er svært at se, hvordan vi egentlig kommer videre på en bedre måde end det, vi er i gang med, nemlig det, som vores partier i fællesskab er i gang med at planlægge og udvikle i Vandmiljøplan III.

Der er ingen grund til at smide 0,5 mia. kr. i grams bare for at finde ud af noget af det, vi ved i forvejen, nemlig at det er kvælstof og fosfor, som er hovedproblemet. Samtidig skal vi i Vandmiljøplan III ind og kigge på bl.a. vandrammedirektivet, nemlig den regionale indsats på de sårbare områder. Det er der da ingen grund til at bruge 0,5 mia. kr. på, bare fordi Socialdemokratiet ikke kan lade være med at markere sin miljøpolitik alene ved at bruge penge og forøge bureaukratiet.

Vi er altså ikke med på det. Det vil jeg godt sige ganske klart.

Formanden:

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Nu er forhandlingerne om Vandmiljøplan III gået i gang, og med det forslag ønsker man at holde Dansk Folkeparti uden for Vandmiljøplan III. Samtidig har man indset, at hvis der skal ske stramminger på miljøområdet, skal det også ske sammen med Dansk Folkeparti. Man kan foranlediges til at tro, at forhandlingerne er ved at køre fast, siden man kommer med disse forslag på nuværende tidspunkt.

Man kan også komme helt i tvivl om, hvad det egentlig er Socialdemokratiet vil. Nogle socialdemokrater ønsker at få oprettet miljøzoner, hvor der så ikke skal laves VVM-redegørelse, og man kan derfor med rette spørge: Hvad er det, Socialdemokratiet egentlig vil? Er det et tiltag for at se barsk ud, men indeni er man blød som smør? For man kan også se, at den tidligere miljøminister i februar 2001 udtalte, at der var gjort kolossalt meget, bl.a. med harmonikrav og andre ting, netop over for svinebrug.

Med dette forslag opfordrer man direkte til at lave store herregårde, for når de små planteavlere med 31 ha skal lave en stor og omfattende VVM-redegørelse, som måske koster op til 25.000 kr. plus et årligt gebyr, så vælger mange sandsynligvis at sælge, fordi omkostningerne bliver for høje. Hvorfor skal skæringspunktet lige være ved 30 ha? Vi ved jo alle sammen, at